

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-06-22)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-06-22)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 318. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010263.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 22. Juni 1864.

Deres Brev af 17. ds. har jeg modtaget og ved at læse det glædet mig over, at De midt i Deres Arbejde og Anstrængelser dog ogsaa har paa enkelte Dage Nydelse i Naturen. Ere de vestlige Vinde hos Dem kjølige Zephyrer, saa ved Gud, at netop Vestenvindene hos os ere raa Karle, som et qvindeligt Væsen helst lukker sig inde for. Græsset i England har jeg altid hørt omtale som noget vidunderlig skjønt, men der skal jo ogsaa anvendes utrolig Omhu for at bringe det til denne Høide af Skjønhed. Beskrivelsen af et saadant Formiddags-Selskab i det Grønne har ret betaget mig. Smukke Sophaer og Stole paa det friske Grønsvær og herpaa skjønne Damer, som jo England er berømt for, maa jo være et herligt Syn. Hvorledes s. 319 gaaer det Deres Hjerte i al den fristende Pragt? Kan De virkelig blive kold ligeover for en saadan Flora, saa er jeg bange for, at De kommer i Miskredit hos det smukke engelske Kjøen. Hos Herrerne har en lille Fugl fortalt mig, at De gjør Lykke, hvilket ret glædede mig at høre. Jeg har altid troet, at netop engelske Mænd vilde kunne sætte Pris paa min Ven. Jeg er kun bange for, at Alt herhjemme vil forekomme Dem saa fattigt, saa tarveligt ovenpaa den engelske Pragt; saalænge man er midt i et saadant Gode, tænker man ikke paa Sammenligning, men kommer man hjem, da indfinder den sig. Dog, jeg stoler paa Deres Trofasthed i dette som i mere.

Iforgaars Aftes saae jeg Vedel slentre eensom paa Veien uden for min Have; da jeg selv gik eensom i mange Slags Tanker, fik jeg ham ind. Han var mismodig over, at den lille Pige om Natten atter havde haft et Anfald af Hosten, men kun et lille. Til mit Bud er der siden svaret, at Barnet atter er rask. Vi gik meget længe sammen og talte om Alverdens Ting, men naturligviis meest om vor ulykkelige Politik og om D e m. Han forfærdede mig ved at sige: „Krieger burde blive et Aar i London som vor Gesandt, derefter kunde han stille sig i Spidsen for vor Regjering herhjemme.” Vel er jeg Patriot, men jeg følte dog, at det kneb med min Patriotisme for en saadan Priis.

I disse Dage strømme Bladene over af Vrede, gode Raad og Trusler mod Kongen paa Grund af hans sidste Vaklen ligeover for Ministeriet.¹ Det er jo ogsaa forfærdeligt, at det Menneske ikke kan forstaae sin Situation. Atter har han havt Bud til Bluhme, David og Andræ, der alle Tre have betakket sig for Æren. Det er dog besynderligt, at han ikke endnu har lært, i det mindste først at vide, at han har andre Mænd, inden han bryder med dem, han har. Det er tragisk at skulle staae paa en stor Plads, naar man selv er saa lille. Det er en tung Uge, denne Forventnings Uge. Jeg selv er ikke i Stand til at tænke paa andet, saa trættende end denne frugtesløse Tænken er.

Artiklerne i Fædrelandet af [⋮: om] de norsk-skandinaviske Skrifter har jeg fulgt med Glæde.² Tidligt eller seent vil den norske Stemning for Danmark, naar den blot ikke kjølnes igjen, blive af stor Betydning; dens Varme for os nu takker vi den svenske Konge for.

s. 320 I Aftes var Løffler hos mig med en Søn, som han havde bedet mig om at presentere for mig.¹ Det er en ung Architect, der arbejder under Hansen, et ualmindelig smukt Menneske, lystig som et Barn, og med en meget net selskabelig Tone. Det er en besynderlig Contrast at se det livsglade Menneske ved Siden af sin melankolske Fader. ...